

Smutek

Vladimír Šafránek

Našel jsem smutek pod lampou v dešti spát..
ležel nahej, v ruce zmačkanej cár
otevřel oči, tiše mi povídá
nediv se chlape, kdo by o smutek stál.

Spim tu už roky
člověk mě holí hnal
mou hrdost srazil
hlouposti přednost dal.
Štěstí se v dešti výčitek ztratilo
zbyla jen smůla, tý se zadařilo.

Podal mu ruku a ze země jsem ho zved
pozval ho domů, dal jídlo .. všechno sněd
mě smutku nevadíš!
dík tobě já dneska vim,
co je to úcta..
mít rád..
odpouštět jiným..

Spim tu už roky
člověk mě holí hnal
mou hrdost srazil
hlouposti přednost dal.
Štěstí se v dešti výčitek ztratilo
zbyla jen smůla, tý se zadařilo.

...